

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előzetesek, hirdmények, nyitott cikkek stb. intézendők.

Nyitott cikkek soronkint 10 kr-ért közöltek.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Haladás.

Kézdi-Vásárhely, 1889. ápril 26.

Méltóbb címet nem választhatam volna cikkem tárgyához, mert e lap, mint városunk szellemi organuma, hivatva van arra, hogy elismerésben részesítse a jót, kimélet és személyi érdekek tekintetbevétele nélkül sujtassa a rosszat.

Ha figyelemmel kísértük e város fejlődését ipari, közgazdasági stb. tekintetben, úgy találtuk, hogy még soha célirányos intézkedés nem tétetett arra, hogy a haladó kor kiadványainak megfelelően polgárságunk érdekei megvédessenek.

Vagy ha tettek, arról csak maga a képviselő-testület tagjai tudtak. A nép maga nem tájékozhatta magát s támogatást sem nyújthatott a jóknak nemes és önzetlen céljaik elérésénél, nem ostromozhatta az önhaszonlesőket, kiknek érdeke sokszor összeütközött a közérdekkel.

Nem úgy most, mert a folyó évi ápril 17-én megtartott képviselőtestületi gyűlés minden pontja e lap 32. és 33. számaiban előtűnt áll s nemcsak a gazdag tárgysorozatból, hanem az elintézett tárgyak fontosságából is örömmel győződünk meg a haladásról.

Mit tudtunk mi eddig a nemes tanács működéséről, intézkedéseiről? Ime, most ez is előtűnt áll, s láthatjuk, hogy ama kárhóztató ítélet, mely fejükre a multban hullott a semmittevés téves hite miatt, nem volt soha méltó. Kicsinye-nagyja hivatali állásában terhes kötelességet végez e város fejlődése s fentartása érdekében, s nemcsak azon csekély fizetést érdemli meg nehéz munkájáért, melyet hánytorgatni oly könnyen jó némelyeknek, hanem tiszteletünket és elismerésünket is.

A nép szeméről, ily uton haladva, le fog hullani ama sötét fátyol, melyet némelyek nagy bölcsen azért hagytak szemén oly sokáig, hogy ők kizárólag s önkénytelen korlánozhassanak. Hogy pedig a népben megvan a haladás utáni vágy, eléggé igazolja a divat, melyet a legszegényebb sem dob el magától. Ha ezt a maga sanyargatása mellett igyekszik megszerezni, bizonyára örömmel fogja követni azon utat is, mely jólétét, boldogságát idézi elő.

A nép szívének kulcsa a részrehajlatlan igazságszeretettel párosult jóakarat. Ha mindig ezzel nyitattik ki, soha el nem romlik zárja, s hű, igaz és használható marad. Nem fordul el ez az igaz embertől soha. Nem lehet tehát azt mondani, hogy a nép háládatlan, mert szíve csak az előtt záródik be, ki nem a fenn említett kulccsal nyult hozzá.

Mivel hódítottak régen? Mi volt az Achillesi sarok? Nem kell idegen! Mintha bizony a becsületes, művelt idegen ember szíve viaszból volna. Az ipar, kereskedelem, tudomány nem a művelt nyugati államokból jött hozzánk? Hány idegen van, ki értelmi tehetségének, szíve egész melegének erejével csüng a közönség jólétén, a közügy felvirágzásán, míg egy más, talán tehetősebb öspolgár összedugott kézzel néz mindent, sőt ellene van minden újításnak, mert ő már megszokta úgy s nem látja át, hogy nekünk nemcsak magunkért, hanem a jövő nemzedékért is kell élnünk, s ha újításainknak hasznát mi nem vesszük, élvezni fogják utódaink!

Üdvözlünk tehát úgy a képviselő-testületet, mint a belügyeket annyi szakértelemmel, ügybizottsággal vezető tanácsot, élén derék polgármesterünkkel.

A munkaprogramhoz elismerésünkkel járunk és tisztelettel párosult támogatásával járul hozzá minden igaz polgár, s biztosítjuk arról, hogy mindaddig, míg ügyszereztük e város általános közjólétét, felvirágzását e program szerint munkálja, az elismerés és hála soha el nem marad.

Ez alkalommal nem szólunk az egyes speciális tervek keresztülviteléhez, hanem lesz gondunk reá, hogy azok is rendre megfelelő méltatásban részesüljenek.

A haladás, mit eddig tapasztaltunk, teljesen elég arra, hogy a közérdeklődést felkeltse s mindnyájunknak lelkébe a jobb jövő reménysugara bevilágítson.

Ezért gratulálunk most s örömmel üdvözljük a haladást.

Figyeld.

Uj államtitkár. A hivatalos lap folyó hó 24-ki száma közli Láng Lajos országos képviselő és egyetemi tanárnak pénzügyminiszteri államtitkárrá történt kinevezését. Láng Lajos még csak 40 éves és mögötte már is egy változatos, tevékeny és érdemes pályafutás áll: hirlapíró, egyetemi tanár, akadémikus, országos képviselő. Mindegyik munkakörben oly érdemekre tett szert, nagyobb feladatokra való hivatottságának annyi jelét adta, hogy mostani előléptetése senkit sem lephet meg. Évek óta szerepel mint államtitkár, sőt miniszter-jelölt, és midőn Wekerle az állandó jelöltet valódi államtitkárnak vette maga mellé, egy kitünő munkatársat nyert benne, kire a kormányzatban és a parlamentben egyaránt számíthat.

Főispán-változások. Perényi Zsigmond br., Ugo-csa és Bereg megyék főispánja, állásától fölmen-

A „Szekelyföld” tárczája.

Fürdői történet.

(Elbeszélés.)

Volt nekem egy nagybátyám. Nem volt ugyan „amerikai”, vagyonát sem hagyhatta így nekem örökségül; hanem voltak neki olyan jó mondásai, a mikért nagyon szerették őt az egész vidéken.

Ez a nagybátyám mondta azt is, hogy a ki csuf asszonyt vesz el feleségül, azt megverte az Isten, a ki pedig szép asszonyt vesz el, azt megveri a felesége; így hát legjobb nőtelenül és veretlenül maradni.

Barna Elek ur is igazat adott az én nagybátyámnak, de már akkor késő volt, mert az ő históriáján kacagott már akkor a fürdő közönsége három saisonon keresztül.

Mert hát valósággal három saisonra való történet volt az, a melynek tragikomikus hőse Barna Elek ur volt.

Barna Elek ur igen derék ember volt, góbé volt, táviró tiszt volt, ötvenéves volt, szép felesége volt; elég ez egy emberről.

Téli-nyáron boldogan élt Elek ur X. városban, hol a hivatala volt.

Lakásáról a hivatalba, a hivatalból a kocsmába és a kocsmból ismét a lakására ment; ez volt ránézve az egész világ. Hanem mikor megházasodott és megkapta feleségül a kis Mariskát,

egészen megváltozott az élete; zajosabbá, mulatságosabbá vált, de néha keservesebbé is.

A felesége volt az oka annak is, hogy a fürdő-saisonra XX. fürdőre tette magát Barna Elek ur a fürdő táviró-hivatalába.

Mariska kitünően érezte magát a kies fürdőben. Elkelő és mi a fő, fiatal társaság volt itt; de az egész társaságban legjobban mulatott egy fiatal földbirtokossal, Köhalmi Aladárval, ki a fürdő jeunesse dorée-jának feje volt.

A fürdő pletykagyárai sokat is foglalkoztak már Aladár urral és a fiatal menyecskével, kiket gyakran lehetett látni a fenyvesek közt kanyargó utakon párosávként; de azért az ég tiszta volt, fellegek nem gyülekeztek a láthatárra: a férj nyugodtan ült hivatalában és vezette a Morse-gépet kereskedők, szerelmesei, gyászolók és kölcsönkérő gavallérok számára egyforma jó kedvvel.

S a míg Barna Elek ur a drótozó asztal mellett ült, szép felesége azalatt természetesen udvaroltatott magának, sétákat tett, kirándulásokban vett részt, a melyeken legelső gavallérja mindig Köhalmi Aladár volt. Hanem azért a férj nem gyanakodott semmit sem. A menyecske gyöngéden bánt urával és midőn ez hivatalos dolgát végezte, az asszony megvárta őt és aztán ketten tettek sétákat a fürdőben és környékén.

Egyszer azonban a fürdő nyugalmas életét nagy esemény zavarta fel. A közművelődési egylet adott ott ünnepélyt és ez alkalommal nagy táncmulat-

ságot is rendeztek. A fürdő zsufolásig megtelt idegenekkel és két napon át finnapi toillette-ben volt az egész fürdő és közönsége.

A fiatal menyecske természetesen kitünően mulatott, míg a férj természetesen most is hivatalában ült. De a legjobb mulatságnak ígérkezett maga a bál, mely után már annyira sovárgott Mariska, de sovárgott különösen Köhalmi Aladár is.

A közművelődési egylet ünnepélyére érkezett Eleknek egy költői kedélyű újságíró barátja is, név szerint Marosi Zoltán.

A mint az újságíró a fürdőre érkezett, Eleknek természetesen legelső dolga volt, hogy barátjának elpanaszolja, hogy ismét rabbá tette a szerelem.

— Kedves barátom, most az egyszer sokkal komolyabb a dolog, mint az eddigiek voltak, sőt komolyabb, mint magam is hittem. Ma este fogom intézni ellene a főostromot és ha a vár meg nem adja magát, úgy nem tudom, mit tevő leszek. Elmegyek kolostorba s beállok barátnak, vagy katonának leszek és a háboruban halok meg.

— Vagy udvarolsz egy másik menyecskének — tette hozzá Marosi Zoltán.

— Bár úgy volna! de a dolog sokkal komolyabb. Ha ez a menyecske nem lesz az enyém, úgy boldogtalan leszek teljes életemben.

— De gondold meg, hiszen már másnak a felesége.

— Meggondoltam és csak a felől bizonyosodtam meg, hogy ő is boldogtalan a férje oldala

tetett. Az erre vonatkozó királyi kéziratot a hivatalos lap szerdai száma közli. — Temesmegye főispánjává hir szerint Török János, a budapesti m. kir. államrendőrség főkapitánya, fogna kinevezetni; a főkapitány utódául pedig br. Splényi Ödön detektívfőnök van kiszemelve. — Kazy János es. kir. kamarás, országgyűlési képviselőnek Barsvármegye főispánjává leendő kinevezetését jól értesült körökben már elhatározott dologként emlegetik. — Gr. Batthyány Lajos győrvármegyei és Radó Kálmán vasvármegyei főispánokról az a hir kering, hogy vármegyét oserélnék.

Két program.

Az ország közvéleménye a kormány két új tagjának, Wekerle Sándor pénzügyminiszter és Szilágyi Dezső igazságügyminiszternek programjaival foglalkozik. Az új miniszterek ugyanis fontos állásukra való kinevezetésük alkalmából új választásnak vetették alá magukat s ez alkalmából elmondották, hogy minő magatartást szándékoznak követni miniszteri pályájukon. Wekerle személyesen jelent meg hétfőn nagybányai választói előtt s mondotta el programbeszédét. Szilágyi Dezső nyílt levelét Pozsonyban kedden olvasták fel a választók értekezletén. Mindketten fontos nyilatkozatokat tettek a jövőre nézve s a resortjukhoz tartozó ügyeken kívül kiterjeszkedtek az általános politikai helyzetre is. Nyilatkozataikból a nemzet tájékoztatás meríthet magának a kormány jövőbeli magatartására nézve. Kivonatossan a következőkben ismertetjük a nagyfotosságu beszédet és nyílt levelet:

Wekerle Sándor pénzügyminiszter mindenek előtt a tárczája keretében kifejtett és kifejtendő munkálkodásról adott számot.

A pénzügyi helyzet gyökeres reformjának kiindulási pontját az államháztartásnak minden tekintetben rendszeres kezelése, a költségvetések reális előirányzása képezte; továbbá a megtakarítások lehető legszigorúbb mértékének alkalmazása s a bevételeknek csak indirekt adók útján való fokozása.

A miniszter konstatálja az ismert tény, hogy a kormány e programot a lehető mértékig már is valósította. A kiadásoknál mellőzni igyekeztek minden nélkülözhetőt, de viszont gondot fordítottak

tak arra is, hogy a nemzet kulturális és gazdasági életére a takarékoskosságnak ne veszélyeztessenek. A már tényleg megtörtént és történendő intézkedések közül, melyek az államháztartás rendezését elősegítik, főleg a többiek közt a posta és távirda egyesítését, több vasút államosítását, az államjavak kezelésének egyszerűsítését, a pénzügyi adminisztráció reformját. Fejtegeti továbbá a nagyobb részében immár sikeresen befejezettnek mondható konverzionális művelet hasznait.

Azután áttérve a pénzügyi kibontakozás másik és pedig pozitív eszközeinek: a bevételek szaporításának módjaira, levonta a tett pénzügyi intézkedések mérlegét és képet nyújtott az ezentul teendőkről. Nem új jövedelmi források kikutatása és feltárása, hanem a már feltártaknak kiadóbb hasznosítása kell, hogy képezze — úgy mond — egyelőre a követendő irányt. Nem elég a takarékoskosságnak legszorosabb mértékére szorítkoznunk, — mondá tovább — hanem közintézményeink berendezésében és fejlesztésében, a modern intézmények meghonosításában s általában a nemzeti előhaladás munkálásában az állami háztartás rendelkezésre álló eszközeivel arányban levő lépésben szabad csak haladnunk, mert a nemzet életfeltételeit veszélyeztetni az, a ki erőnkkel arányban nem álló haladásra inti. A lehető leghatékonyabban kell valósítanunk azt az elvet, hogy adjuk meg az államnak, a mi az államé, s az egyesnek, a mi az egyesé. S ez az elv az államot megillető jogos jövedelmek megóvásában a nagy közvélemény egész erkölcsi súlyának közreműködését, másrészt pedig a pénzügyi adminisztráció reformját teendő szükségessé.

Nagyban és főbb vonásaiban jelezvén a történeteket, utalt általában arra, hogy a közgazdasági érdekek gondozása, az iparnak — a mennyiben ezek feltételei megvannak — rendszeres egymásutánban s előre meghatározott biztos terv szerinti fejlesztése, a mezőgazdaság érdekeinek megóvása és elősegítése a kormánynak ezentul is nemcsak feladatát, hanem egyik legfőbb törekvését képezi.

A kormány közelebbi teendőinek köréből érintette a pénzügyminiszter az igazságügy terén várható reformokat. Végül pedig nyilatkozott a véderő kérdéséről. A fegyveres béke korszaka tőlünk is súlyos áldozatokat követel, melyek alól lehetetlenség kivonni magunkat. Az általunk meg nem változtatható helyzet tette szükségessé a véderőtörvény módosítását, a szolgálati kötelezettség szigorítását s azon nagy költségeket, melyeket a véderő tökéletesebb felszerelésére kellett fordítani.

Az új pénzügyminiszter beszéde keresetlen formájával, nyíltságával általában a legjobb benyomást keltette mindenfelé. Nem tesz nagyhangú ígéreket, de a mit ígér, annak teljesítésében nem is kételkedhetünk.

Szilágyi Dezső első sorban reámutat hazánk nehéz helyzetét, melynek két követelménye alól senki, a ki gyakorlati politikát akar követni, nem menekülhet.

Az egyik az, hogy nem a biztosított béke az, melynek napjait éljük. A körülöttünk alakult helyzet, Európa nyugatán és keletén mutatkozó bizonytalan állapot a fokozott hadi készültség szükségének vet alá bennünket.

Ebben rejlik akaratunktól független oka azon nagy erőfeszítésnek, melyet véderőnk fokozására kikerülhetlenül tennünk kellett; e szükségnek Európa jelentős államai ép úgy hódolnak, mint önmaguk.

A másik követelmény abban áll, hogy párhuzamosan e kényszerűséggel államháztartásunk rendezése a gyakorlatilag valósítandó főfeladat.

De szükséges, hogy a nemzet megkapja mind az áldozatainak az ellenértékét s megkapja azokat belső szervezetünk erejének fokozásában, a közgazdasági és igazságszolgáltatás javítására irányított reformokban, melyek még a gazdasági boldogulásnak is lényeges feltételei.

Főcélznak az egységes politikai nemzet és egységes Magyarország megalkotását vallja, mint a mely már a 48-ki törvényhozást is vezette alkotásaiban. S kimondja, hogy e cél a jogegyenlőségnek intézményekben való megtestesítése nélkül lehetetlen.

Erre tételes törvények és intézmények kellenek, mert a magyar nemzet kényes arra, hogy fölötté csak törvényesen uralkodjanak. Azért kívánatos, hogy törvénynyel legyenek megjelölve úgy az uralom, mint a politikai szabadság határai.

Ez általános szempontok körvonalozása után érinti az igazságügy reformja körül követendő főbb irányokat, főtartván azok kifejtését a törvényhozás előtti alkalomra.

A bíró függetlenségét közérdeknek ismeri el, de csak addig, a míg ez utóbbinak meg is felel. E függetlenség a bírók kötelességtudatának, az államhoz és hivatásukhoz való ragaszkodásuknak s önfegyelmezési képességüknek a gyümölcse.

A bünvádi eljárás reformtervéről azt mondja, hogy az az egyéni szabadságjogok biztosítását is magában foglalandja s meg fog alkotni az egyesülési és gyülekezési jogról szóló rég sürgetett törvény.

Ezzel kapcsolatosan említést tett egy más, igen nagy fontosságú reformról, mely nem más, mint a közigazgatás államossítása, a mai választott tisztviselők helyett kinevezett hivatali testülettel.

Szilágyi ezt mint politikai törekvései egyik célpontját s nem is mint azonnali életbeléptetendő, de egyelőre mindenesetre szem előtt tartandó reformot állítja föl, melynek útját még egyengetni kell. Szükségét az újabb kor fokozottabb igényeivel indokolja, s reményét fejezi ki, hogy sikerül megnyernie e reform számára azokat is, a kik ma még ellenzik.

Maga sem reméli, hogy az egészet eljuttathassa a megvalósulás stádiumába, de legalább megteszi a legelső, a legnehezebb lépést.

Beszédének befejező részében az igazságügyminiszter hangsúlyozza a városok szabad fejlődésének érdekét.

Aztán így szól:

Előttem mint cél egy Magyarország képe lebeg, melynek váltakozó pártjait és kormányait hagyományos elvekre épített nemzeti politika vezeti; mely erős jogintézményeinek és közigazgatási szervezetének egységében, mely biztosított széles alapokon nyugvó szabadelvű intézményeiben és közszabadságaiban, melyben a kultúra és gazdasági élet számára gazdag és szabad fejlődés van megnyitva és a hol él a nemzetben az összeforrottság érzése és tudata, nemcsak a mult emlékében, de a jövőre való törekvésekben is.

Erre vezető uton járok-e, midőn a fennebbi elveket követem, itélje meg a nemzet.

SZEMLE.

Kocsisok sztrájkja Bécsben. A bécsi lövasuti kocsisok e hó 22-ike óta sztrájkolnak. Az igazgatóság a nála járt küldöttségnek kijelentette, hogy nem hajlandó a bért fölemelni, minek következtében a kocsisok három negyedrésze rögtön kilépett a szolgálatból. Ezek helyébe a lövasut-társaság más kocsisokat fogadott. Éjjel a Favoriten külvárosban a sztrájkoló kocsisok s a rendőrök közt összeütközésre került a dolog. A kocsisok kövekkel dobálták meg a rendőröket, kik közül többen megsérültek. Erre a rendőrök kivont karddal megtámadták a tömeget s a kivonult katonaság segítségével csakhamar szétbontották azt. A sztrájk kedden reggel még nagyobb dimenziókat öltött, a mennyiben valamennyi kocsis, társaik fenyegetése által megfélemlítve, kilépett a szolgálatból. A Favoriten külvárosban vasárnap már a délelőtti órákban kivonult két szakasz dragonyos, kiket a csőcselék közáporral fogadott. A katonaság kivont karddal közéjük ugratott s szétgraszaltta őket. Eddig összesen száz embert tartóztattak le a zavargók közül.

Boulangert ábrók Angliában. Boulangert ábrók kénytelen volt a belga kormánynak megtenni a szíveséget, hogy tartózkodási helyét Angliába tegye át. Ha ugyanis nem tette volna önként, akkor hivatalosan kiutasították volna. Erre azonban nem volt szükség, mert azon egyszerű figyelmeztetésre, hogy üzemelt Belgium nem szívesen látja, Boulangert Angliába, a szabadság e klasszikus földjére, hol a trónkövetelőket is csak a legvégső esetben fenyegeti a kiutasítás veszélye, utazott s szerdán Londonba érkezett. Mig Boulangert a vándorlásra adta magát, a francia szenátus vizsgáló bizottsága az ellene indított pörben nagy erélyvel működik. A vizsgálat óriási arányokat ölt s még hetekig el fog tartani. A fran-

mellett; hiszen ő szép és fiatal, kedves és szellemes, a férje pedig mindennek az ellenkezője. Csak azért ment hozzá, mert a szülői erőltették.

— De hát mit akarsz vele?

— Azt nem tudom, az tőle függ. Először is meg kell tudnom, hogy szeret-e?

— Hát még azt sem tudod?

— Tudom, mert hiszen eléggé kimutatta, de még sohasem mondta. De, barátom, ma van a döntő pillanat és ma a te közreműködésedre okvetlen számítok.

— Ha tisztességes a szándékom, szívesen segítek; de hát mit tehetek én érted?

— Oh, nagyon sokat; míg én a bálban Juliskát ostromlom, te azalatt foglald el az öreget.

— Elefánt legyek?

— Nevezd magadat, a hogy tetszik, csak azt akadályozd meg, hogy a férj éjjel előtt a bálterembe jöjjön; a többi aztán bíz reám.

— No hallod, te sokat kívánsz; hiszen ha te éjjel a férjet távol tartod, akkor a többi akár én is elvégezem.

— Köszönöm, de abban már csakugyan nem kérem segítségedet.

— Kár, no de hát jól van; a mit lehet, megcsinálunk. Legelőször is mondd el hadi tervedet, de azt természetesen kikötöm, hogy az egész dolog a te kontódra megy és az egész háborúban az én bőröm és tárczám érintetlen marad.

— Praktikus ember vagy, de légy nyugodt ez irányban, én már bővön gondoskodtam minden eshetőségre.

A két fiatal ember az erdő árnyas utjaira tért, megbeszélendő a hadi tervet.

(Vége következik.)

ozia lapok szerint a bizottság ez alkalommal egy monarchista összeesküvés nyomaira bukkant. A terv az volt, hogy 1887-ben, midőn Grévy lemondott, Saussier tábornokot, Páris jelenlegi katonai kormányzóját, ültessék az elnöki székbe s az ő segítségével restaurálják a monarchiát. A vizsgálóbizottságnak állítólag igen fontos adatok vannak kezében arra nézve, hogy 1887-ben Párisban és Londonban formális összeesküvés létezett s kevésbé mult, hogy ezen összeesküvés elérje célját. Az 1887. évi kongresszuson a jobboldal 148 szavazattal adott Saussier tábornokra, kik a köztársaság elnöki székére a jobboldal jelöltje volt.

Bulgária Ferdinánd mellett. A husvéti ünnepek alkalmából nagy fogadást tartott Szófiában Ferdinánd fejedelem. Megjelentek a miniszterek, az állami főméltóságok és sok katonatiszt.

A fogadásnak nem annyira Ferdinánd fejedelem beszéde adott jelentőséget, mint ama felköszöntő, melyet a fogadás után tartott lakomán Sztambulov mondott.

A fogadásnál mondott beszédében a fejedelem jogos büszkeséggel konstatálja, hogy az európai politika bizonytalansága és Bulgária ellenségeinek gonosz jóváindulási daczára e nemes ország, teljes béke közepette, nyugodtan ülheti meg a feltámadás dicső ünnepét. Isten áldását kéri az országra és uralkodója törekvéseire, hogy megvédelmezze az ország függetlenségét.

A fogadás után következett lakomán Ferdinánd fejedelem Bulgária és vitéz hadserege javára emelt poharat.

Sztambulov kormányelnök e felköszöntőre válaszul, a következőket mondá:

„A bolgár nép függetlenségének ellenségei szeretnének megfosztani bennünket fejedelmünktől; de a bolgár nép, fejedelmében függetlenségének és autonómiájának megtestesülését látja. Sándor fejedelem távozása után Bulgária gyászba merült és azon a ponton állott, hogy tönkre jusson és idegen tartománygyá váljék. De Isten oly fejedelmet adott nekünk, ki boldoggá tudja tenni a népet és meg tudja menteni a külföldtől. Ferdinánd fejedelem trónralépése óta Bulgária újra él; a béke és a nyugalom helyreállott és mindenki bizalommal tekint a boldog jövő elé. Azok a szegedések, melyeket a fejedelem az országnak tett, megbecsülhetetlenek. Minden bolgár hazafi, én magam is, első sorban, készek vagyunk fejedelmünkért vérünket ontani. A nép és a hadsereg egy szívvel-lélekkel fog sikra szállani, hogy megvédelmezze legfőbb urunkat, fejedelmünket!”

Végül Sztambulov a fejedelemért ültette poharát, hosszú és szerencsés uralkodást kívánva neki.

Zavargások Orosz-Lengyelországban. Lublin-kormányzóság Lublin kerületében (a galicziai határon), a mult heten igen komoly és véres parasztzavargások voltak, melyek leküzdésére Lublinból a 37-ik dragonos ezredet kellett kiküldeni. Csak miután néhány száz paraszt részint leveretett, részint elfogatott, lehetett a nyugalmat ismét helyreállítani. Az elfogatottak közül 27 ember bilincsben Varsóba vitették s ott haditörvényszék elé állították. A zavargás okául a hivatalos lublini lap szolgálmi vizsálykodásokat említ.

A bucaresti új kormány nemcsak visszabocsátotta az iredentista Ciuru Romániába, hanem honosította is. Teljesítette-e Ciuru idehaza katonai kötelezettségét, lemondott-e és elbocsátott-e a magyar honpolgári kötelékből, erről hallgat az irás. Mindezek daczára az iredentia nem fog feltámadni, tudja ezt Catargiu, és Ciuru is bizonyítja.

A Catargiu-miniszterium az orosz alattvalók ellen az előbbi kormány által kibocsátott valamennyi kitiltási rendeletet visszavonta. Ez az eljárás Bukarestben visszatetszést keltett, mert Catargiunak korábbi nyilatkozataival ellentézik.

A szerb kormány nagy bizottságot küldött ki, hogy a rigómezei ütközet ötszázados évfordulójának június 27-ikén kitűzött ünnepségeit előkészítse. Ugyanaznap fogják Sándor királyt a zicai kolostorban felkenni.

A regále-kártalanítás

ügyében a pénzügyminiszter a következő rendeletet intézte 24.767. szám alatt valamennyi megye és törvényhatósági joggal felruházott város közönségéhez:

Az állami italmérési jövedék behozatala folytán adandó kártalanításra vonatkozó igények bejelentésének az 1888. XXXVI. törvénycikkkel meghatározott, illetve az 1889. V. törvénycikkkel meghosszabbított záros határideje a folyó 1889. évi április hó 30-án jár le.

Midőn ezen határidő lejártára a megye, város közönségét figyelmeztetem arra is, hogy a hivatkozott 1888. XXXVI. t.-cz. 13. §-a, illetve az 1889. V. t.-cz. 1. §-a értelmében, ebben a határidőben, vagyis legkésőbb 1889. évi április hó 30-ikáig nemcsak a kártalanítási igények jelentendők be az illetékes kir. adófelügyelő, vagy kirendelt helyettesénél, hanem mindazon esetekben, melyekben a jogosult a kártalanítást az 1888. XXXVI. t.-cz. 6—10. §-ai alapján, vagyis a tőke-kamat és járadékadó kiszabásánál megállapított jövedelemtől eltérőleg kívánja eszközölni, ugyancsak a hivatkozott 1888. XXXVI. törvénycikk 10., illetve az 1889. V. t.-cz. 1. §-a szerint írásban benyújtandók azok a bizonyítékok is, melyeket alkalmazni akar, ha pedig írásbeli bizonyítékai nincsenek, legalább írásban bejelentendők a bizonyításnak azok a módok, melyeket alkalmazni kíván.

Ujlag felhívom ennek folytán a megye, város közönségét, hogy azonnal a helyi viszonyok közt legalkalmasabbnak látszó módon hozza tudomására mindazoknak, kik a megye, város területén italmérési jogot gyakorolnak és kártalanítási igényekkel bírnak, hogy ha ezeket az igényeket legkésőbb a folyó 1889. évi április 30-áig az illetékes kir. adófelügyelőnél, illetőleg kirendelt helyettesénél írásban be nem jelentik, kártalanításban egyáltalán nem részesülnek. Figyelmeztesse őket továbbá, hogy abban az esetben, ha a kártalanítási összeg megállapítását, a rendes alaptól eltérőleg, az 1888. XXXVI. t.-cz. 6—10. §-ai alapján kívánják, nem elegendő az egyszerű bejelentés, hanem az eltérő bizonyításnak hely csak akkor adatik, ha szintén legkésőbb 1889. évi április 30-áig, ugyancsak az illetékes kir. adófelügyelő, esetleg kirendelt helyettesénél bizonyítékaikat írásban benyújtják; vagy akkor, ha írásbeli bizonyítékaik nincsenek, legalább megjelölik a bizonyítás azon módját, a melyet alkalmazni kívánnak. Mert különben ha a bejelentés kellő időben meg is történt, de a bizonyítékok be nem terjesztettek, illetőleg meg nem jelöltettek, csak a tőke-kamat- és járadékadó alapjául felvett jövedelem alapján lesz a kártalanítás megállapítható.

T a n ü g y.

Mely székely gyermekjátékok, dalok, játékokban használt szólások módját elő a gyermekek testi egészségét, erkölcsi nevelését, és melyek hátrányosak?

(A kézdíjári tanítói kör gyűlésén felolvasta Hadnagy Mihály tanító.)

(Folytatás.)

Künn a bárány, benn a farkas. Nyílik tér benne türelemre tanítani a kerítésül szolgálókat, mert sokszor igen hosszúra húzódik, míg egy pár játékos célhoz jutott, azaz a farkas elfogja a bárányt. Ha felügyelet nélkül megy a játék, úgy a nagyobbak rendszeren ki szokták zsákmányolni maguk részére. Bár őrjáték, azért még sem hiszem, hogy felügyelet nélkül méltányosan játszanak a gyermekek. Nem vagyok hajlandó azért a futkározásért, mit 5—6 pár gyermek elmivel — félholtra fárasztván magukat — türelemről beszélgetni a többiek.

L a k o d a l m a z á s is van néha az iskola-udvaron. Egy pár darab fa a hangszer, 5—6 járja utána, — persze a maga módja szerint — a többi népség, katonaság; mindenki részesülhet, s még a nézők is örülnek. Egy kis lármá van biz' ott, de hát lakodalmas néptől mit várhatunk? Veszekedés, pörkedés nem járja, mert hiányzik az — italos; baj nem szokott történni. Hogy valami nagy erkölcsi hatása, vagy egészségi tekintetből valami haszna volna, nem lehet állítani. A játéknak jó játék. A gyermekek mindig hajlandósága van a ténykedésre, ez is az; a célhoz evel is — habár keveset, de — közelebb mentünk.

H o s s z u l o k nevezik a gyermekek azon játékokat, midőn 8—10 nagyobb fiú egymás után áll, előre hajolva, megfogja az előtte állónak kabátját, mindenik hátára felültetnek egy kisebb fiút, elől a vezető csak egyedül, s ő lassan vezeti a sort. Láttam egy pár iskolában. Fiúknak elég jó, lányoknak nem való. Erkölcsi hatása is lehet kevés, mert megtanulja a nagyobb, hogy lehet a kisebbekkel is játszani, nem muszáj mindig az egykoruakkal; megtanulja a kisebbek iránti jó akaratot is. Veszedelemmel is járhat ugyan, mert egyik-másik leesik, s megütheti magát, de melyik

játéknál nincs egy csepp kockázata is? Törzsére sincs azért rossz hatással, mert hátán egy egész gyermek kuporog; sőt erősödik vele. En a magam véleménye szerint ezért ezen játékok el nem ítélem; inkább azt, midőn némelyek pajkosságból vagy jó kedvből vesznek kisebbeket egészen vállukra, s majd durván leteszik, vagy éppen levetik. Ez már több kockázattal jár.

L o v a z á s a jobb játékok közé tartozik, mert mondhatni semmi kockázata s mégis jól mulatnak. Kocsis és lo egymást váltják. A barátság, az egymás iránti szeretet, vonzalomnak jó fejlesztője. A gazda vagy kocsis szereti lovát, azt másoktól védi; a lo szereti a gazdát, mert rá támaszkodhat. A gazda összeszedja a kovácsot, mert rosszul patkol — állítólag; a lo betyken szalad gazdája s önmagának kedvéért. Egy kis faradság a futás miatt nem árt, de használ. Aztán melyik gyermek nem szeretné ezt? Hogy valamiképp hátrányos volna, nem hiszem.

H a n e m a v o n t a t á s (más nevet nem tudtam adni) már káros hatású. Régen láttam csak, de megírom ezt is; nem azért, mintha a mai iskolák közt még most is volnának régi szellemiek.

E játék következőleg megy: A két legerősebb egy jó kemény botot vesz, egy fát vesz elő s maguk elé két karukra emelöleg veszik; közül egy más erős csipeszkedik rá, ennek derekára egy másik s így tovább. A két első a rudat előre viszi, a mások meg vissza felé akarják húzni. En hiszem, hogy sem a teste, sem a lélekre előnyös nem lehet ez, de sőt hátrányos. Egymás karját, törzsét cibálják, s a rángatás miatt szerencsétlenség is történhetik.

D u g d o s á s is van divatban elég helyen; s ezt már nem gondolom, hogy maguk a gyermekek találták volna fel, inkább hiszem, hogy csak a felnőttek majmolják vele, annyival inkább, mert játéksattanója nem is gyermekeknek való; hanem ha e helyett lehet alkalmazni megfelelőbb tréfás büntetést, nem lesz akkor ez se hátrányos. Ugy leányok, mint fiúk játszhatják; de nem együtt.

A c s u p o r k á z á s ismeretes tán mindenhol. Körben páronként ülnek le vagy állnak; körből a bíró egy pálcikával. Az előállók közül a bíró kérdésére helyet cserél s ha e közben a bíró valamelyiket megérinti, a megérintett lesz a bíró; ellenkező esetben marad tovább. Azonban ezt a játékot ilyen alakban, ilyen menettel helyeselni, aligha lehet. Több helyen át is lett változtatva. Ugyanis a bíró helyett egy növendék a körön kívül áll meg, egy helyen a hátul állóval egymás kezét összeüti; erre futni kezd mind a kettő, egyik jobbra, másik balra, míg a kört megkerülik; a ki hamarabb vissza érkezik, az áll meg, a másik pedig a következővel üt kezét s így tovább. Megesik, hogy egy-egy gyengébb növendéknek hosszasan kell futnia, míg megállhat, de ez nem oly baj, hogy segíteni ne lehetne rajta. Előbbi módját is azért érintem e játéknak, mert én azt hiszem, hogy ez az eredeti székely; de az átváltoztatók bizonyosan arról győződtek meg, hogy ily menettel nem üti a mértéket, s magam is a mellett vagyok. Azért ez utóbbit jobban szeretem. Inkább leánykák szokták játszani.

(Folytatása következik.)

Különfélék.

— Kinevezések. A kézdíjári helyi kir. törvényszékhez aljegyzőnek Kortvélyfi József s innoknak Bokor Lajos neveztettek ki.

— Esküvő. Kézdíjári helyi ifj. Benkő Béla ifjú kereskedő a husvéti ünnepek második napján tartá esküvőjét Nagy Ida kisasszonnyal. Az esküvőn nagy számban vettek részt a két széleskörű család tagjai. Áldást és szerencsét kívánunk e házassághoz!

— A kézdíjári helyi ev. ref. egyház közgyűlése. Miután az egyház ügyei tisztázás alatt állanak, ha Baló ur nem neheztelne meg érte, ismét meg kell emlékezzem. A folyó év április 23-án ismét egyházi közgyűlés tartott. Az iskolai alap további kezelésére egy szabályzat lett Baló László ur által beterjesztve a kiküldött bizottság nevében. A közgyűlés egyhangulag elfogadta és ennek értelmében az iskolai pénztár kezelő-bizottságát megalkotta. A főgondnok, ügyész és pénztároson kívül két bizottsági tag is van, kik havi zárlatot eszközölnek és az ügyek vezetését ellenőrzik. Új pénztáros lett Csizsár József v. czéhmester, bizottsági tagok Baló László és Jancsó Géza gyógyszerész. A kilépött 10 egyháztanácos helyett megválasztottak: Benkő Sándor szeszgyáros Szőcs Sámuel kereskedő, Turóczi Mózes, Szőcs Mihály, Török Sándor, Szász Károly, ifj. Dézsi Bálint, Kovács Imre, Szotyori János és Jancsó Ferencz. A papi conventio felolvasása és tudomá-

sul vétele után a gyűlés azon reményben oszlott el, hogy egyházi életünk boros ege ismét fel fog nem sokára derülni. — Tudósító.

— Vajna Gerő k.-martonfalvi földbirtokos folyó hó 24-én meghalt. Haláláról a család következő gyászjelentést adott ki:

„Már özvegy Pávai Vajna Gerőné szül. Veisz Ida; egyetlen leánya Ilonka; testvérek: Pávai Vajna Ignác, gyermekei: Domokos, István; Károly, gyermekei: Imre, Gábor, Lajos; Amália férj. Elekes Józsefné, gyermeke: Tivadar; Albert, gyermekei: Katalin, Antal, Miklós és családjaik úgy a maguk, mint számos rokonai: nevében mély fájdalommal tudatják az igazán szerető hű férj, a gondos édes atya, az önzetlen testvér és jó rokon Pávai Vajna Gerő kézdi-martonfalvi földbirtokosnak folyó évi április hó 24-én délután 5 óraker élete 53-ik, boldog házassága 6-ik évében hosszas szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. Hűlt tetemei folyó évi április 27-én d. u. 2 óraker fognak az ev. ref. szertartás szerint a martonfalvi családi sírboltba örök nyugalomra elhelyeztetni. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! Kézdi-Martonsfalva, 1889. április 24.

— Sorozás. Háromszékmegyében az idei ujonczozás a következő sorrendben fog megtartatni: 1. Miklósvári járás, Nagy-Ajtán május 10. és 11-én. 2. S.-Sztgyörgy városi sorozó-járas május 13-án. 3. Sepsi sorozó-járas, S.-Sztgyörgyön május 14., 15. és 16-án. 4. Kézdi-Vásárhely városi sorozó-járas május 18-án. 5. Kézdi sorozó-járas Kézdi-Vásárhelytől május 20., 21., 22. és 23-án. 6. Bereczk-sósmezői sorozó-járas Kézdi-Vásárhelytől május 24-én. 7. Orbai sorozó-járas Kovásznán május 27., 28. és 29-én.

— Borzasztó gyilkosság áldozata lett Ikalfalván Bajcsi Tamás földműves. Az eset részletei még ismeretlenek, de a tett elkövetésével az áldozat felesége Barthos Ágnes, apósa Barthos József és anyósa Barthos Józsefné Léva Róza vannak gyanúsítva, kik a csendőrség által letartóztatva, beiskisértek a kézdivásárhelyi kir. törvényszékhez. A falubeliek úgy beszélnek, hogy Bajcsi Tamás folyó hó 21-én este korán lefeküdt, a neje pedig elment a „táncz“-ba s ott mulatott egész este 10 órakerig; akkor titokban hazament s apjától elkért fejszével alvó férje fejét a szó szoros értelmében összevagdalta, úgy, hogy az menten meghalt. Azután áldozatát ott hagyván, nyugodtan visszatért a bálba és tovább tánczolt. És ez a szörnyeteg nő alig 25 éves, csinos fiatal asszony! Azt is beszélik a faluban, hogy az anyós biztatta fel az asszonyt férje meggyilkolására, mivel régtóta haragos viszonyban élt nejjével. A vizsgálat a kézdivásárhelyi kir. járásbírósnál foly.

— Kézdi-Martonsfalváról írják: K.-Martonsfalván a ref. papi állomásra püspök ur ő méltósága új pályázatot méltóztatott elrendelni. Ismerve a martonfalvi állapotokat, örönden lehet ezen bölcs intézkedés felett.

— A brassói kereskedelmi és iparegyesület tagjai folyó hó 24-én érkeztek Belgrádba, s érkeeztek a módok felett, miként lehetne különböző erdélyi iparcikkeit Szerbiába importálni. Hasonló célból folytatják az utat Szófiába és Konstantinápolyba.

— Kétezer frt az E. M. K. E.-nek. Kétezer frttal az örökös tagok sorába lépett Csongrád vármegye törvényhatósága. E szép alapítvány épen husvétkor érkezett, husvétai ajándékkul. Csongrád vármegye legutóbbi közgyűlésén az alispán indítványára egyhangulag szavazta meg ez összeget.

— Milliós kincs Szilágyosmlyön. A kolozsvári „Ellenzék“ arról értesül, hogy egy szilágyosmlyői lakos ásásközben rengeteg kincse bukkan kertjében. Nagymennyiségű régi arany- és ezüst-érmék kerültek felszínre, még pedig oly nagy számmal és oly ritka példányok, hogy szakértők állítása szerint a talált kincs értéke megközelíti az egy millió forintot. Ha a szenzáció hírvé, akkor egyike ez a legnagyobb kincseknek, melyet valaha találtak. Magyarországon csak egy hozzáfogható volt: a híres „Attila kincse“, mely tudvalevőleg Bécsben van a császári muzeumban.

— Mehner Vilmosnál Budapesten Garay János műveiből ismét három füzet jelent meg és pedig a 33., 34. és 35-ik, melyek a jeles költő novelláit és prózai dolgozatait tartalmazzák. — A Vas Geregben műveiből hasonlóképen három füzet hagyta el a sajtót: az 59., 60. és 61-ik. E füzetek a kitűnő író elbeszéléseit hozzák.

214-ik közlemény

a háromszékmegyei „ERZSÉBET“ árvalány-nevelő intézet javára N.-Ajta község lakosai által tett szíves adakozásokról.

Gyinedinye 10 kr. Ádám István 5 kr. Péterfi István 3 kr. Gróza Mihály 4 kr. Péterfi Lőrincz 5 kr. Léta Sándor 5 kr. Varga Mihály 10 kr. Zárug Lukács 10 kr. Szakács József 5 kr. Biró József 10 kr. Id. Biró József 5 kr. Szentpáli Dénes 10 kr. Benedek 10 kr. Kisgyörgy Dávid 4 kr. N. N. 6 kr. L. A. 10 kr. Komsa Mihály 4 kr. B. Gy. 10 kr. F. S. 10 kr. D. A. 5 kr. Porcsolt József 4 kr. Imecs Irénke 1 forint. Mihály György, Bedő Dénes, Lőrincz Ferencz, Gyenge Rebeka, Deák Lajos, Bihari Ferencz, Bihari József, Ferencz József, Gunguj Bokor, Péterfi Tamás, Öreg Kosna, Simon György, Lőrincz József, Vajda Sándor, Péter József, Barta György 1—1 liter, Péterfi Dávid, Incze József, ifj. Németh Mózes 2—2 liter rozs. Utó András 10 liter rozs. Egy valaki 20 liter rozs. Péterfi József, Kósa Mózes 2—2 cső, Vajda András 3 cső, Marucz János, Szakács József, Péterfi Aron, Gáll József, Barta András 4—4 cső, Marucz Gyuri, Pap Demeter 5—5 cső, Mihály Sándor, Deák Mózes, Török Sándor, Péter Dávid, N. Aron, Gáspár Gida, Incze Dénes, Kisgyörgy Dávid, Dankó Imre, Tócs Sándor, Költő György, Minok Mózes 6—6 cső, Biró Daniel 7 cső, Zoltán György 8 cső, Szabó Istvánné 9 cső, Szőcs Aron, Csiki Aron 10—10 cső, Hegedes Imre 1 liter törökbuza, Tónyi Albert 3 liter fuszulyka, 2 koszorú hagyma. Bedő Józsefné 4 liter paszuly, Benedek József 6 lit. paszuly, Dézsi Jónás 4 liter paszuly.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhely, 1889. április 27.

Br. Szentkereszty Stephanie,

elnök.
Székely Málvin,
jegyző.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén

1889. április 26-án.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	103.30
Magy. papírajárdék 5%	96.60
Magyar vasúti kölcsön	144.—
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	99.50
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	—
M. keleti vasúti államköt. III.	114.50
Magyar földtehermentesítőköt. I.	104.75
M. földtehermentesítőköt. II. záradékkal	104.75
Temes-bánati földteherm. kötvény	104.75
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	104.75
Erdélyi földtehermentesítőköt. I.	104.75
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	104.—
Magyar szőlődézmá-váltásigköt. I.	99.75
Magyar nyerevény-sorsjegykölcsön	144.—
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	132.—
Osztrák járdék papirban	85.—
Osztrák járdék ezüstben	85.50
Osztrák járdék aranyban	111.—
1860. államsorsjegyek	145.—
Osztrák-magyar bankrészevény	900.—
Magyar hitelbank-részevény	307.72
Osztrák hitelintézet-részevény	239.—

Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.60
20 frankos arany	9.49
Német birodalmi márká	58.50
London (2 havi váltókért)	119.50
20 márká arany	11.70

Piaci árak

Kézdi-Vásárhelytől, április 25-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint 5 frt — kr
„ (elegy)	— frt — kr
Rozs (tisztá)	3 frt — kr
„ (elegy)	— frt — kr
Arpa (tisztá)	3 frt 20 kr
Arpa (elegy)	— frt — kr
Zab	2 frt 05 kr
Törökbuza	3 frt 80 kr
Kása (köles)	8 frt 50 kr
„ (árpa)	16 frt — kr
Borsó	6 frt — kr
Lencse	10 frt — kr
Fuszulyka	6 frt — kr
Pityóka (legszebb)	1 frt 20 kr
Marhahús	kilogr.-kint — frt 32 kr
Disznóhús	— frt 40 kr
Juh-hús	— frt — kr
Szalonna	— frt 70 kr
Faggyu (nyers)	— frt 22 kr

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Egy jó könyv.

„... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidke és velősek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségi esetekben igen kiváló szolgálatokat tettek.“ Így és hasonlóképen hangznak a köszönetek, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegbarát“ című, rajzokkal ellátott könyv elküldéseért majdnem naponként kap. Mint az ahoz nyomtatott s a szerencsésen meggyógyítottaktól származó értesítések tanúsítják, az abban foglalt tanácsok követele által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak letelve, megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármi bajban is szenvedjen. Ki a becses könyvet megszerezni óhajtja, az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot“ és pontos címét s címzeze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe. • Lipcsében. A megküldés ingyen történik. •

ÚJ ÜZLET KÉZDI-VÁSÁRHELYT!

Alóltirt tiszteletteljesen hozom tudomására a n. é. helyi és vidéki közönségnek, miszerint a helybeli piacon, Kovács F. gyógyszerész urnak a ref. templom átellenében levő házában egy, a kor igényeinek megfelelő

FÉRFI- és NŐI DIVATÜZLETET

nyitottam, melyet Bécsben és Budapesten tett személyes bevásárlásaimmal a tavaszi és nyári idényre dúsan elláttam, és pedig: férfi és női divatos ruhakelmékkel, zefir-, voál- és vászonfélék, fehér- és asztalnemiek, szobakellékek, rövidárak, paplanokkal stb.; továbbá férfi- és női napernyők, ingek, gallérok, kélzölök, harisnyák, nyakkendők, cipők és kalapokkal. Különösen ajánlom

kitűnő minőségű kesztyű-raktáromat

nagy választékban. Főelvem a szoliditás és pontos kiszolgálás lévén, ezáltal t. vevőimnek bizalmát megnyerni legfőbb törekvésem leend; igyekezni fogok ennek elérésére teljes erőmből megtenni minden lehetőt; mely biztosításom után kérem a nagyra becsült közönségnek tömeges látogatását.

Magamat jóindulatu szíves pártfogásukba ajánlv, maradok

kész szolgálattal:

CZETZ MÁRTON.

1—3

ÚJ ÜZLET KÉZDI-VÁSÁRHELYT!

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytől.